Joi, 16 septembrie 2021

P9_TA(2021)0392

Punerea în aplicare a cerințelor UE privind schimbul de informații fiscale

Rezoluția Parlamentului European din 16 septembrie 2021 referitoare la punerea în aplicare a cerințelor UE privind schimbul de informații fiscale: progrese, lecții învățate și obstacole care trebuie depășite (2020/2046(INI))

(2022/C 117/13)

Parlamentul European,

— având în vedere articolele 4 și 14 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

— având în vedere articolele 113 și 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE ([1]) (denumită în continuare „DAC"),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program de acțiune pentru a îmbunătăți funcționarea sistemelor de impozitare în Uniunea Europeană pentru perioada 2014-2020 (Fiscalis 2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1482/2007/CE ([2]),

— având în vedere Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal ([3]),

— având în vedere Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal ([4]),

— având în vedere Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal ([5]),

— având în vedere Directiva (UE) 2016/2258 a Consiliului din 6 decembrie 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește accesul autorităților fiscale la informații privind combaterea spălării banilor ([6]),

— având în vedere Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării ([7]),

— având în vedere propunerea Comisiei din 15 iulie 2020 de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (DAC7) (COM(2020)0314),

— având în vedere concluziile Consiliului din 2 iunie 2020 privind viitorul cooperării administrative în domeniul fiscal în UE,

([1]) JO L 64, 11.3.2011, p. 1.
([2]) JO L 347, 20.12.2013, p. 25.
([3]) JO L 359, 16.12.2014, p. 1.
([4]) JO L 332, 18.12.2015, p. 1.
([5]) JO L 146, 3.6.2016, p. 8.
([6]) JO L 342, 16.12.2016, p. 1.
([7]) JO L 139, 5.6.2018, p. 1.

— având în vedere poziția sa din 10 martie 2021 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal ([8]),

— având în vedere evaluarea inițială a impactului realizată de Comisie la 23 noiembrie 2020 cu privire la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește măsurile de consolidare a normelor existente și de extindere a cadrului pentru schimbul de informații în domeniul fiscal pentru a include criptoactivele și moneda electronică,

— având în vedere raportul Comisiei din 18 decembrie 2017 privind aplicarea Directivei 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal (COM(2017)0781),

— având în vedere raportul Comisiei din 17 decembrie 2018 privind prezentarea generală și evaluarea statisticilor și informațiilor referitoare la schimburile automate în domeniul impozitării directe (COM(2018)0844),

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 12 septembrie 2019 privind evaluarea Directivei 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (SWD(2019)0327),

— având în vedere Raportul special nr. 03/2021 al Curții de Conturi Europene intitulat „Schimbul de informații fiscale în UE: fundație solidă, carențe în punerea în aplicare”,

— având în vedere rezoluția sa din 26 martie 2019 referitoare la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale ([9]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 mai 2020 privind un plan de acțiune pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului (C(2020)2800),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 15 iulie 2020 privind un plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare (COM(2020)0312),

— având în vedere studiul intitulat „Punerea în aplicare a cerințelor UE pentru schimbul de informații fiscale”, publicat de Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară ([10]),

— având în vedere Planul de acțiune al OCDE din 19 iulie 2013 privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor (BEPS),

— având în vedere raportul OCDE din 9 decembrie 2020 intitulat „Evaluarea inter pares a schimbului automat de informații privind conturile financiare 2020”,

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 septembrie 2020 intitulat „Măsuri eficace și coordonate ale UE de combatere a fraudei fiscale, a evitării obligațiilor fiscale, a spălării banilor și a paradisurilor fiscale” ([11]),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) și anexa 3 la Decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0193/2021),

---

([8]) Texte adoptate, P9_TA(2021)0072.
([9]) JO C 108, 26.3.2021, p. 8.
([10]) Studiu – „Punerea în aplicare a cerințelor UE pentru schimbul de informații fiscale”, Parlamentul European, Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară, Direcția pentru evaluarea impactului și valoarea adăugată europeană, Unitatea de evaluare ex post, 4 februarie 2021.
([11]) JO C 429, 11.12.2020, p. 6.

Joi, 16 septembrie 2021

A. întrucât UE se confruntă cu problema practicilor fiscale neloiale sau agresive, spre exemplu cu faptul că statele membre ale Uniunii Europene pierd între 160 și 190 de miliarde EUR pe an ([12]) ca urmare a evaziunii fiscale și a transferului profiturilor de către corporațiile multinaționale; întrucât această pierdere are o amploare considerabilă, având în vedere criza sanitară, socială și economică cu care se confruntă în prezent Uniunea; întrucât contribuabilii din UE au deținut active offshore în valoare de 1 500 de miliarde EUR în 2016, ceea ce a dus la o pierdere medie de venituri fiscale de 46 de miliarde EUR în UE ca urmare a evaziunii fiscale comise de persoane fizice ([13]); întrucât aceste sume reprezintă doar o componentă a problemei generale a evitării obligațiilor fiscale de către persoane fizice și întreprinderi, iar această valoare este dedusă în mod ilegitim din bugetele naționale și, prin urmare, reprezintă o povară suplimentară pentru contribuabilii care respectă legea;

B. întrucât cooperarea dintre administrațiile fiscale s-a îmbunătățit mult la nivelul UE, dar și la nivel mondial în ultimii ani, pentru a combate mai eficient evaziunea fiscală, evitarea obligațiilor fiscale și frauda fiscală, în special datorită standardului comun de raportare G20/OCDE aprobat în 2014;

C. întrucât dezvăluirile repetate ale jurnaliștilor de investigație, cum ar fi LuxLeaks, Panama Papers, Paradise Papers, scandalurile „Cum-Ex/Cum-Cum” și, cel mai recent, dezvăluirile OpenLux au contribuit la o mai bună înțelegere a acestor practici și au determinat UE să își perfecționeze setul de instrumente de combatere a evitării obligațiilor fiscale, a evaziunii și a fraudei fiscale; întrucât dezvăluirile din scandalul OpenLux au pus în evidență necesitatea unui schimb de informații fiscale optimizat și care să producă rezultate;

D. întrucât DAC, care a intrat în vigoare în ianuarie 2013 și a înlocuit Directiva Consiliului 77/799/CEE privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente ale statelor membre în domeniul impozitării directe, a stabilit normele și procedurile de cooperare între statele membre în ceea ce privește schimbul de informații (EOI) între administrațiile lor fiscale, în special schimbul automat de informații (AEOI) privind veniturile și activele;

E. întrucât DAC a fost ulterior modificată de cinci ori pentru a extinde treptat dispozițiile în materie de AEOI la cele privind conturile financiare și veniturile aferente (DAC2), deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și acordurile de preț în avans – APA (DAC3), rapoartele pentru fiecare țară în parte depuse de corporațiile multinaționale (DAC4), pentru a oferi autorităților fiscale acces la informațiile privind beneficiarii reali, astfel cum au fost colectate în temeiul normelor privind combaterea spălării banilor (DAC5), și, în cele din urmă, pentru a extinde domeniul de aplicare al AEOI la modalitățile transfrontaliere de planificare fiscală și pentru a introduce norme de informare obligatorie aplicabile intermediarilor (DAC6);

F. întrucât dispozițiile privind schimbul automat de informații din DAC1-DAC4 au intrat în vigoare în perioada ianuarie 2015-iunie 2017, ceea ce permite deja măsurarea impactului inițial al acestor măsuri, deși este prea devreme pentru a evalua impactul dispozițiilor din DAC5 și DAC6 care au intrat în vigoare abia în ianuarie 2018 și, respectiv, iulie 2020;

G. întrucât Comisia a propus o modificare suplimentară în iulie 2020 pentru a extinde domeniul de aplicare a AEOI, printre altele, și la veniturile obținute prin intermediul platformelor digitale (DAC7) și a anunțat o modificare suplimentară pentru a oferi acces la informațiile referitoare la criptoactive (DAC8); întrucât o astfel de revizuire ar putea reprezenta o oportunitate de a îmbunătăți cadrul pentru schimbul de informații în ansamblu;

H. întrucât Consiliul și-a încheiat negocierile cu privire la o serie de revizuiri ale DAC, inclusiv la recenta propunere DAC7, fără a ține seama de avizul Parlamentului European, ceea ce presupune încălcarea principiului cooperării loiale și ignorarea rolului consultativ al Parlamentului European, astfel cum este prevăzut la articolul 115 din TFUE;

I. întrucât dificultățile întâmpinate în cadrul Consiliului în ceea ce privește ajungerea la un acord asupra îmbunătățirilor propuse de Comisie împiedică formularea unor răspunsuri eficiente la problemele fiscale globale;

([12]) Dover et al: „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union, Part I: Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” (O punte între transparență, coordonare și convergență și politicile fiscale ale corporațiilor în Uniunea Europeană, Partea I: O evaluare a amplorii fenomenului planificării fiscale agresive a corporațiilor), Parlamentul European, Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară, Unitatea pentru valoarea adăugată europeană, septembrie 2015.

([13]) Comisia Europeană, Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală, *Taxation Papers*, Documentul de lucru nr. 76, „Estimating International Tax Evasion by Individuals” (Estimarea evaziunii fiscale internaționale a persoanelor fizice), septembrie 2019, https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2019-10/2019-taxation-papers-76.pdf.

J. întrucât persistă unele neconcordanțe între standardele internaționale și cele europene, în special în ceea ce privește termenul de comunicare a informațiilor fiscale; întrucât majoritatea statelor membre publică informații agregate în contextul procesului de raportare pentru fiecare țară în parte (CBCR) în cadrul acțiunii 13 din Planul de acțiune privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor (BEPS);

K. întrucât Uniunea a semnat acorduri cu țări terțe, printre care Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino și Elveția, pentru a asigura un schimb de informații echivalent cu DAC2 cu statele membre; întrucât versiunile ulterioare ale DAC nu au mai făcut obiectul unor acorduri similare;

L. întrucât publicul are acces doar la informații foarte limitate cu privire la punerea în aplicare a DAC1- DAC4, nefiindu-i furnizată aproape nicio informație cantitativă privind schimbul de informații referitoare la rapoartele pentru fiecare țară în temeiul DAC4, și întrucât informațiile cantitative privind punerea în aplicare a DAC la nivelul statelor membre sunt rare;

M. întrucât Parlamentul respectă pe deplin principiul suveranității fiscale naționale;

N. întrucât informațiile disponibile arată că schimbul de informații în temeiul dispozițiilor DAC1 și schimbul automat de informații în temeiul DAC2 au crescut mult de la intrarea în vigoare și că statele membre au schimbat aproximativ 11 000 de mesaje referitoare la aproape 16 milioane de contribuabili și la venituri și/sau active în valoare de peste 120 de miliarde EUR în temeiul dispozițiilor DAC1 între 2015 și jumătatea anului 2017 și aproximativ 4 000 de mesaje care acoperă aproximativ 8,3 milioane de conturi, cu o valoare totală de aproape 2 900 de miliarde EUR în cadrul DAC2 începând din 2018;

O. întrucât dispozițiile privind AEOI din DAC3 au condus la o creștere semnificativă a raportărilor de decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și de acorduri de preț în avans în comparație cu perioada anterioară, în care se făcea schimb de informații doar în rare ocazii și în mod spontan, deși exista încă din 1977 cerința legală de a comunica astfel de decizii fiscale și acorduri de preț; întrucât în 2017 au fost raportate 17 652 de decizii fiscale anticipate / acorduri de preț în avans, comparativ cu doar 2 529 în 2016, 113 în 2015 și 11 în 2014; întrucât succesul înregistrat nu poate fi măsurat doar ținând seama de creșterea numărului total de decizii fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și de acorduri de preț în avans raportate, astfel cum demonstrează dezvăluirile din ancheta LuxLetters;

P. întrucât Parlamentului, în cooperare cu Consiliul, îi revine responsabilitatea de a exercita controlul politic asupra Comisiei, după cum se prevede în tratate și, mai precis, la articolul 14 din TUE, inclusiv asupra politicii sale de punere în aplicare și de asigurare a respectării legislației, și întrucât acest lucru necesită un acces adecvat la informațiile relevante; întrucât Comisia trebuie să răspundă în fața Parlamentului European în conformitate cu articolul 17 alineatul (8) din TUE;

Q. întrucât Comisia a inițiat 73 de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în total, acestea fiind legate în principal de întârzierile înregistrate în transpunerea DAC de către statele membre, iar două proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor erau încă în curs de desfășurare în ianuarie 2021; întrucât transpunerea întârziată sau deficitară a DAC de către statele membre a dus la mai multe proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, iar acest scenariu motivează poziția Parlamentului în favoarea unui control strict de către Comisie al transpunerii legislației europene în materie fiscală și, în special, al transpunerii dispozițiilor DAC;

R. întrucât OCDE a creat un standard global pentru schimbul automat de informații prin standardul său comun de raportare (SCR) în 2014 și peste 100 de jurisdicții din întreaga lume s-au angajat în 2021 să efectueze schimburi automate de informații privind conturile financiare;

S. întrucât Parlamentul admite că nu are competențe legislative în domeniul impozitării directe și că are doar o competență legislativă limitată asupra impozitării indirecte;

T. întrucât cadrul DAC ar trebui să fie însoțit de o atenție egală acordată capacității și disponibilității administrațiilor fiscale de a facilita conformitatea și de a servi interesele contribuabililor,

U. întrucât Directiva privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal trebuie să fie un instrument în sprijinul activității comune a administrațiilor fiscale naționale, dar trebuie să ia în considerare dimensiuni precum: (i) creșterea resurselor administrațiilor fiscale (resursele umane, financiare și de infrastructură – în principal infrastructura digitală); (ii) protecția drepturilor contribuabililor, cum ar fi protecția datelor; (iii) protejarea secretului profesional și industrial, prin standarde ridicate de securitate cibernetică în procesul de schimb de informații; (iv) reducerea sarcinii administrative și birocratice pentru contribuabili și întreprinderi; (v) promovarea unor standarde de performanță mai ridicate pentru administrațiile fiscale, cu termene mai scurte pentru respectarea normelor europene; și (vi) garantarea competitivității întreprinderilor noastre, cu modalități mai simple și mai rapide de garantare a respectării cerințelor administrative;

Joi, 16 septembrie 2021

V. întrucât criza economică declanșată de pandemia de COVID-19 a impus eforturi fiscale și bugetare enorme din partea guvernelor, inclusiv sub formă de ajutor pentru întreprinderi; întrucât beneficiarii unui astfel de sprijin trebuie să își îndeplinească responsabilitățile sociale, cum ar fi cooperarea adecvată cu autoritățile fiscale pentru a garanta un schimb cuprinzător de informații fiscale;

W. întrucât eficacitatea schimbului de informații fiscale depinde mai puțin de cantitatea de date schimbate, și mai mult de calitate; întrucât calitatea și exhaustivitatea datelor sunt, prin urmare, esențiale pentru a beneficia la maximum de cadrul DAC; întrucât lipsa informațiilor puse la dispoziția publicului cu privire la datele cantitative ale schimbului de informații efectuat în temeiul DAC1-DAC4 îngreunează controlul democratic de către parlamentele naționale și Parlamentul European;

X. întrucât economia tot mai digitalizată și globalizată dezvăluie dimensiuni complexe și problematice, cum ar fi activele digitale și criptoactivele și, în aceste condiții, este totuși important să se intensifice cooperarea dintre administrațiile fiscale naționale în acest domeniu; întrucât o definiție clară a criptoactivelor, în conformitate cu activitatea desfășurată în prezent de OCDE și de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI), ar fi importantă pentru intensificarea luptei împotriva evaziunii fiscale și pentru promovarea unei impozitări echitabile; întrucât proliferarea criptomonedelor este o chestiune de actualitate și ar trebui luată în considerare în orice efort de intensificare a cooperării administrative, cu respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;

Y. întrucât politicile fiscale se află în centrul suveranității naționale în domeniul fiscal și al impozitării și reprezintă competențe naționale; întrucât orice decizie majoră la nivel european trebuie să se bazeze pe respectarea strictă a logicii interguvernamentale care guvernează acest domeniu al integrării europene; întrucât deciziile importante privind continuarea integrării în această chestiune trebuie luate întotdeauna cu respectarea tratatelor, a competențelor naționale și a suveranității naționale în domeniul fiscal și al impozitării; întrucât Parlamentul European se poziționează în favoarea ambiției de a găsi soluții inovatoare în materie fiscală, având în vedere cadrul instituțional pe care dorim să îl menținem;

Z. întrucât cooperarea administrativă în domeniul fiscal trebuie să fie un instrument de intensificare a luptei împotriva fraudei și evaziunii fiscale în rândul persoanelor fizice și al întreprinderilor, prin îmbunătățirea canalelor de comunicare și prin practici eficace de schimb de informații;

AA. întrucât revizuirile consecutive ale Directivei privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal demonstrează că aceasta este o dimensiune de interes permanent pentru statele membre și factorii de decizie europeni, că instrumentele europene evoluează treptat și progresiv în conformitate cu o logică a unei cooperări mai strânse și că cetățenii sunt conștienți de valoarea adăugată a soluțiilor europene în ceea ce privește abordarea problemelor legate de impozitare, în special a problemelor legate de combaterea evitării obligațiilor fiscale, a fraudei și a evaziunii fiscale;

AB. întrucât EOI privind veniturile și câștigurile de capital obținute de persoane fizice, în special în ceea ce privește bunurile imobile, este subminat de activitățile desfășurate de societățile fictive;

AC. întrucât informațiile privind beneficiarii reali ai acțiunilor societăților nu sunt comunicate automat conform normelor actuale;

AD. întrucât afacerile de familie dețin adesea active importante la nivel transfrontalier prin deținerea directă a unor societăți sau prin deținerea unor participații semnificative în cadrul unor entități de investiții ([14]); întrucât în cadrul unor astfel de instituții financiare pot exista conflicte de interese care contribuie la raportarea nefiabilă a informațiilor fiscale; întrucât plusvaloarea nerealizată de care dispun persoanele fizice în societăți din străinătate care plătesc impozite reduse nu este aproape deloc acoperită de sistemele fiscale naționale; întrucât toate aceste elemente permit persoanelor cu disponibilități financiare ridicate să acumuleze bogăție pe baza unor venituri impozabile reduse, în timp ce clasa de mijloc nu poate acumula bogăție decât pe baza veniturilor impozitate integral;

([14]) Raport final, Ecorys – „Monitoring the amount of wealth hidden by individuals in international financial centres and impact of recent internationally agreed standards on tax transparency on the fight against tax evasion" (Monitorizarea averilor ascunse de persoane individuale în centre financiare internaționale și impactul standardelor internaționale convenite recent în materie de transparență fiscală asupra combaterii evaziunii fiscale).

AE. întrucât un cadru de schimb de informații eficace și care funcționează adecvat poate atenua presiunile bugetare din toate statele membre,

Cerințe privind acoperirea și raportarea

1. salută faptul că instituțiile UE au îmbunătățit și au extins în mod continuu domeniul de aplicare al EOI în vederea reducerii fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale, inclusiv în cadrul recentei propuneri privind DAC7, precum și în planurile pentru DAC8; remarcă totuși că, deși domeniul de aplicare al cadrului DAC a fost extins în mod constant, s-a acordat prea puțină atenție îmbunătățirii calității și exhaustivității datelor, în egală măsură;

2. subliniază că EOI între administrațiile fiscale s-a îmbunătățit semnificativ atât la nivel mondial, cât și la nivelul UE; reamintește că DAC2, DAC3, DAC4, DAC6 și DAC7 sunt direct legate de activitatea desfășurată la nivelul OCDE; consideră că măsurile convenite la nivel mondial constituie un standard minim pentru UE;

3. ia act de faptul că este necesară o mai bună punere în aplicare și aplicare a normelor de către autoritățile fiscale pentru a reduce la minimum riscul de nedeclarare a veniturilor și, prin urmare, invită Comisia să asigure în mod mai eficient respectarea normelor; observă, cu toate acestea, că unele tipuri de venituri și active sunt în continuare excluse din domeniul de aplicare, ceea ce atrage după sine un risc de eludare a obligațiilor fiscale; invită Comisia să evalueze necesitatea și modalitatea cea mai adecvată și să prezinte propuneri concrete de includere în AEOI a următoarelor informații referitoare la proprietate, la venituri și la activele nefinanciare: (a) beneficiarii reali ai bunurilor imobile și ai societăților; (b) câștigurile de capital aferente bunurilor imobile și câștigurile de capital legate de activele financiare, inclusiv de tranzacționarea valutelor, în special pentru a găsi modalități prin care administrațiile fiscale să fie mai bine informate pentru a identifica câștigurile de capital realizate; (c) veniturile din dividende provenite dintr-un cont care nu oferă servicii de custodie; (d) activele nefinanciare precum numerarul, obiectele de artă, aurul sau alte obiecte de valoare deținute în porturi libere, antrepozite vamale sau casete de valori; (e) dreptul de proprietate asupra iahturilor și a jeturilor private; și (f) conturile create pe platforme mai mari de creditare de la persoană la persoană, de finanțare participativă și similare;

4. observă că eficacitatea DAC1 este grav limitată de faptul că statele membre sunt obligate să raporteze doar două categorii de venituri; remarcă modificarea recentă, care obligă statele membre să își transmită reciproc toate informațiile disponibile cu privire la cel puțin patru categorii de venituri în cazul perioadelor impozabile de după 2024; invită Comisia ca, după realizarea unei evaluări de impact, să impună obligativitatea raportării cu privire la toate categoriile de venituri și active din domeniul de aplicare; invită statele membre să creeze registre eficiente și accesibile în scopul EOI; reține că de pe urma unor astfel de eforturi va avea de câștigat și colectarea impozitelor la nivel național;

5. ia act de provocările pe care le creează colectarea de informații despre moneda electronică și/sau criptoactive, precum și dificultatea includerii acestora în schimbul automat de informații, ca urmare a independenței lor în raport cu intermediarii; cere să se întocmească un cadru cuprinzător de colectare a informațiilor cu privire la moneda electronică și la criptoactive;

6. observă că definiția instituțiilor financiare raportoare și a tipurilor de conturi care trebuie raportate în DAC2 implică un risc de eludare a obligațiilor de raportare și de creștere a birocrației; solicită Comisiei să realizeze o evaluare și, dacă este cazul, să prezinte o propunere pentru a extinde obligațiile de raportare la alte tipuri relevante de instituții financiare, evitând însă o creștere a nivelului birocrației; pe de altă parte, solicită Comisiei să revină asupra deciziei de a califica societățile de investiții de tip închis ca instituții financiare, să revizuiască definiția conturilor excluse și să elimine pragurile aplicabile conturilor entităților preexistente; reamintește că instalarea unor sisteme informatice adecvate și desființarea scutirilor și a pragurilor pot contribui la reducerea birocrației; invită Comisia să examineze obligația instituțiilor financiare de a depune declarații nule dacă nu au informații de raportat, cu scopul de a reduce birocrația;

7. observă că DAC3 lasă câteva categorii neacoperite și ar putea genera efecte nedorite, precum administrații fiscale care nu raportează deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră dacă acestea sunt prea favorabile sau care recurg la acorduri informale pentru a evita schimbul de informații, după cum a demonstrat practica deciziilor fiscale informale din Luxembourg, având la bază „scrisorile de informare”; regretă tratamentul preferențial aplicat persoanelor cu disponibilități financiare ridicate; solicită, prin urmare, să se extindă domeniul de aplicare al EOI în temeiul DAC3 pentru a include acordurile informale, spre exemplu acordurile de preț și deciziile fiscale cu aplicare transfrontalieră care nu sunt anticipative (cum sunt acordurile post-tranzacție sau încheiate după declararea veniturilor), persoanele fizice și hotărârile judecătorești care sunt încă valabile, dar care au fost emise, modificate sau reînnoite înainte de 2012; regretă că până în prezent solicitările anterioare ale Parlamentului European în acest sens au fost ignorate; regretă că înregistrările de date din DAC3 nu au o calitate suficient de bună și nu sunt încă utilizate pe scară largă sau exploatate de către administrațiile fiscale ale statelor membre; recomandă să se trimită o notificare specială administrațiilor fiscale în cazul în care o companie care beneficiază de o decizie fiscală în domeniul de aplicare al DAC 3 are o prezență impozabilă;

8. regretă că APA bilaterale și multilaterale sunt excluse din EOI în temeiul DAC3, în cazul în care un acord fiscal internațional aferent nu permite divulgarea lor; invită statele membre să renegocieze acordurile fiscale internaționale existente care nu permit divulgarea acordurilor de preț în avans (APA) și să nu încheie niciun astfel de acord în viitor;

9. regretă că informațiile de sinteză din repertoriul central pentru deciziile fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră și APA sunt adesea prea sumare pentru a fi utilizate fără a cere informații suplimentare; invită Comisia să elaboreze orientări cu privire la informațiile de sinteză pe care ar trebui să le furnizeze administrațiile fiscale, cu obligația de a include toate implicațiile fiscale directe și indirecte relevante, cum ar fi ratele efective de impozitare;

10. regretă practica utilizării deciziilor fiscale informale în Luxemburg, care a fost pusă în evidență în urma anchetei LuxLetters, deoarece această practică duce la eludarea dispozițiilor DAC3 prin neraportarea acordurilor informale; îndeamnă Comisia să întreprindă de urgență o analiză pentru a examina posibila încălcare a cerințelor DAC3 de către Luxemburg și alte state membre care recurg la practici similare și să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, dacă este necesar;

11. consideră îmbucurător faptul că un număr mare de țări, inclusiv multe state membre, furnizează informații anonimizate și agregate extrase din rapoartele elaborate pentru fiecare țară în parte (CBCR), astfel cum se cere în DAC4 sau în Acțiunea 13 din Planul de acțiune BEPS; regretă că există o minoritate a statelor membre care nu publică aceste informații în bazele de date internaționale; pledează pentru o abordare armonizată în acest sens și insistă ca această cerință să fie integrată de Comisie în viitoarea revizuire a DAC;

12. recomandă să se lărgească domeniul de aplicare a informațiilor furnizate de întreprinderile multinaționale care dețin mai multe entități în aceeași jurisdicție, pentru a îmbunătăți calitatea informațiilor, evitând totodată costurile excesive de asigurare a conformității;

13. observă că coerența dezvăluitorilor obligatorii în temeiul DAC6 este afectată negativ de ambiguitatea care derivă din faptul că fiecare stat membru interpretează semnele distinctive diferit; solicită, prin urmare, o mai mare claritate în formularea testului beneficiului principal pentru categoriile de semne distinctive A și B;

14. reamintește că dispozițiile DAC sunt aplicabile fiecărei întreprinderi care este obligată prin obligațiile de raportare; reamintește totuși că există mari diferențe la nivelul politicilor de conformitate între întreprinderile multinaționale și IMM-uri și că trebuie ținut cont de acest aspect la viitoarele revizuiri ale DAC; concluzionează, prin urmare, că este necesar să fie reduse costurile de conformitate și sarcina administrativă suportate de IMM-uri;

15. reamintește că normele europene de cooperare administrativă nu înlocuiesc normele naționale, ci de fapt prevăd standarde minime pentru schimbul de informații și acțiunile de cooperare;

16. recunoaște că, pentru a îmbunătăți obiectivele DAC, accentul trebuie pus pe eliminarea obstacolelor existente în punerea în aplicare și monitorizare, mai degrabă decât pe noi norme legislative;

Obligațiile privind diligența necesară și beneficiarii reali

17. constată că se schimbă un volum mare de informații, dar că acestea nu sunt de foarte bună calitate; salută recomandările Curții de Conturi Europene (CCE); observă că conturile comune creează anumite dificultăți pentru instituțiile financiare; se arată îngrijorat de faptul că informațiile inexacte sau depășite cu privire la rezidența fiscală a instituțiilor financiare și abuzurile comise prin recurgerea la mai multe reședințe pot duce la imposibilitatea de a realiza schimbul de informații dacă ar fi necesar acest lucru; regretă faptul că se recurge la vize și pașapoarte de aur pentru a eluda EOI și își reiterează apelul de a elimina treptat toate sistemele existente; invită Comisia să extindă procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor la toate statele membre care oferă vize de aur; cere să se înăsprească procedurile de sancționare la nivelul statelor membre și să se introducă sisteme naționale de sancțiuni pentru raportarea incorectă sau incompletă, cu efect disuasiv efectiv; invită Comisia să includă vizite la fața locului în statele membre și să evalueze eficacitatea sistemelor lor de monitorizare; invită statele membre să instituie un sistem de verificare a calității și a exhaustivității datelor DAC, să dea un feedback periodic cu privire la informațiile primite, să trimită Comisiei rapoarte privind utilitatea intervențiilor pentru a îmbunătăți procesul decizional în viitor și să introducă proceduri pentru a audita calitatea și exhaustivitatea datelor trimise de entitățile care au obligații de raportare; recunoaște că informațiile schimbate între statele membre prin intermediul DAC și al sistemelor subiacente sunt confidențiale;

18. subliniază că nu există sancțiuni prevăzute pentru instituțiile financiare care fie nu raportează, fie raportează informații false sau incorecte și că măsurile variază semnificativ de la un stat membru la altul; reamintește că, în conformitate cu articolul 25a din DAC2, statele membre ar trebui să aplice sancțiuni eficace, proporționale și disuasive pentru entitățile raportoare; regretă că Comisia nu evaluează amploarea sau efectul disuasiv al sancțiunilor în fiecare stat membru și că Comisia nu a oferit niciun etalon pentru comparație sau îndrumare în acest sens; solicită sancțiuni mai armonizate și mai eficace în caz de nerespectare, cu efect disuasiv;

19. recomandă să se introducă un indicator pentru a semnala proprietatea comună a mai multor titulari de conturi, pentru a evita dubla raportare și pentru a facilita identificarea precisă a soldurilor conturilor; sugerează, în plus, că entitățile ar putea să înregistreze cota de proprietate a fiecărui titular de cont și să avertizeze atunci când un cont este deținut de proprietari din jurisdicții diferite;

20. remarcă că DAC5 a oferit acces autorităților fiscale la informații despre beneficiari reali, în forma în care au fost colectate în temeiul normelor privind combaterea spălării banilor (CSB); observă că cea de a cincea Directivă privind combaterea spălării banilor (DCSB5) a extins domeniul de interacțiune între CSB și DAC și că DCSB5 ar fi trebuit să fie transpusă de statele membre în dreptul național până la 10 ianuarie 2020; constată totodată că eficacitatea DAC se bazează, prin urmare, în mare măsură pe directivele privind CSB în vigoare la nivelul statelor membre; observă că eficacitatea DAC este subminată de punerea în aplicare incorectă a acestor directive, de măsurile ineficiente de asigurare a aplicării și de deficiențele rămase în cadrul privind combaterea spălării banilor, cum ar fi (i) faptul că proprietatea efectivă nu este stabilită pentru conturile individuale deținute prin intermediul unor entități nefinanciare active (ENF), (ii) lipsa de informații despre beneficiarii reali ai proprietăților imobiliare și ai contractelor de asigurare de viață, (iii) lipsa registrelor naționale interconectate, mai precis necorelarea registrelor imobiliare cu registrele cu beneficiarii reali și (iv) lipsa unor definiții comune privind proprietatea efectivă, obligația de diligență și criminalitatea fiscală;

21. este nemulțumit de stadiul actual al transpunerii DCSB4 în statele membre ([15]), care a determinat Comisia să lanseze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a opt state membre în decembrie 2020 și a trei state membre în februarie 2021 ([16]); constată că termenul de transpunere a acestor dispoziții a expirat pe 27 iunie 2017; regretă, de asemenea, că, în cazul DCSB5 ([17]), cu termenul de transpunere 10 ianuarie 2020, au fost inițiate proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva a 16 state membre ([18]);

22. observă cu îngrijorare că în cea mai recentă evaluare a măsurilor de combatere a spălării banilor luate de diferite țări, efectuată de GAFI, cele 18 state membre incluse în evaluare ([19]) nu au obținut rezultate bune la indicatorii-cheie de reușită – de exemplu, în clasamentul care măsoară cât de temeinic s-au aplicat măsurile CSB, majoritatea statelor membre vizate au fost evaluate ca având un nivel „moderat” sau „scăzut” de reușită, doar Spania obținând un nivel „substanțial” de reușită și niciun stat membru neatingând un nivel „ridicat” de reușită ([20]);

23. observă că se recurge la structuri din ce în ce mai complexe pentru a ascunde beneficiarii reali finali și, implicit, pentru a împiedica implementarea efectivă a normelor CSB; ia act, în plus, de deficiențele evidențiate de dezvăluirile OpenLux; consideră că nu ar trebui să existe un prag pentru raportarea beneficiarilor reali; reamintește că pentru proprietarii reali ai trusturilor ar trebui să existe același nivel de transparență ca pentru întreprinderile aflate sub incidența DCSB5, asigurând, în același timp, garanții corespunzătoare;

([15]) Începând cu 25 noiembrie 2020. A se vedea site-ul Comisiei Europene: Directiva IV privind combaterea spălării banilor (DCSB IV) – stadiul transpunerii, la adresa https://ec.europa.eu/info/publications/anti-money-laundering-directive-4-transposition-status_ro

([16]) Informații valabile la 22 decembrie 2020: Cehia, Danemarca, Estonia, Irlanda, Italia, Luxemburg, România și Slovacia (a se vedea site-ul Comisiei Europene: https://ec.europa.eu/info/strategy/decision-making-process_ro). În februarie 2021, au mai fost lansate încă trei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Germaniei, Portugaliei și României: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/inf_21_441.

([17]) Începând cu 25 noiembrie 2020. A se vedea site-ul Comisiei Europene: Directiva V privind combaterea spălării banilor (DCSB V) – stadiul transpunerii, la adresa: https://ec.europa.eu/info/publications/anti-money-laundering-directive-5-transposition-status_ro

([18]) Informații valabile la 22 decembrie 2020: Austria, Belgia, Cipru, Cehia, Estonia, Grecia, Ungaria, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia și Spania. A se vedea site-ul Comisiei Europene: https://ec.europa.eu/info/strategy/decision-making-process_ro

([19]) Belgia, Cipru, Grecia, Irlanda, Italia, Spania, Austria, Cehia, Danemarca, Letonia, Lituania, Malta, Slovacia, Slovenia, Finlanda, Suedia, Portugalia și Ungaria.

([20]) Grupul de Acțiune Financiară Internațională, a 4-a rundă de ratinguri, noiembrie 2020, Austria, Belgia, Cipru, Cehia, Danemarca, Finlanda, Grecia, Ungaria, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Malta, Portugalia, Slovacia, Slovenia, Spania și Suedia.

Joi, 16 septembrie 2021

24. invită Comisia Europeană să prezinte în timp util o evaluare a interacțiunii dintre CSB și DAC;

Provocări juridice și de ordin practic

25. observă că Comisia monitorizează transpunerea legislației DAC în statele membre; subliniază, cu toate acestea, că până în prezent Comisia nu a luat măsuri directe și eficace pentru a rezolva problema calității slabe a datelor transmise între statele membre, nu a efectuat vizite în statele membre și nici nu vegheat ca sancțiunile impuse de statele membre pentru încălcarea dispozițiilor DAC privind raportarea să își atingă scopul; invită Comisia să își intensifice activitățile în acest sens și să ia măsuri directe și eficace pentru a rezolva problema calității slabe a datelor transmise de statele membre, să își dezvolte în continuare orientările destinate statelor membre privind punerea în aplicare a legislației DAC, realizând în acest scop analize de risc și utilizând informațiile fiscale primite și să lanseze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, recurgând, printre altele, la analizele Forumului mondial ([21]) și ale Grupului de Acțiune Financiară Internațională; invită Comisia Europeană să acorde prioritate în viitoarele revizuiri ale cadrului DAC îmbunătățirii calității datelor;

26. observă cu îngrijorare că evaluarea Comisiei din 2019 a scos la iveală că, adesea, statele membre se limitează la cerințele minime ale DAC pentru schimbul de informații, ceea ce a contribuit la izbucnirea scandalului de fraudă fiscală Cum-Ex/Cum-Cum; observă, în special, că statele membre nu au cooperat suficient prin mecanisme adecvate, cum ar fi schimbul spontan de informații, pentru a alerta alte state membre care ar putea fi afectate despre existența unor astfel de sisteme; mai observă că doar o mică minoritate de state membre deține informații complete despre toate cele șase categorii de venituri și de capital prevăzute în DAC1; subliniază că este nevoie de schimburi de informații mai eficiente, mai complete și mai frecvente;

27. observă cu preocupare că Forumul mondial a evaluat recent punerea în aplicare juridică a standardului comun de raportare (SCR) ([22]) denumit DAC2 în UE și constată că nu toate statele membre sunt în conformitate deplină, potrivit evaluării *inter pares* a Forumului mondial; invită Comisia să monitorizeze atent statele membre și să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor până când toate statele membre asigură conformitatea deplină; așteaptă cu interes evaluarea *inter pares* a punerii în aplicare practice a SCR pe care o va realiza Forumul mondial și invită Comisia și statele membre să se pregătească cu conștiinciozitate pentru acest proces;

28. regretă că statele membre corelează rareori informațiile pe care le trimit cu un cod de identificare fiscală (CIF) emis de țara de reședință a contribuabilului; reține că din informațiile atestate de țara de destinație, se pare că numai Lituania și Irlanda includ un CIF ([23]); mai constată că partajarea codurilor de identificare fiscală valabile este esențială pentru eficiența proceselor EOI; ia act de faptul că CIF-urile corporațiilor ar trebui și ele raportate, pentru a facilita și mai mult corelarea informațiilor fiscale relevante; reamintește că orice măsură de facilitare a identificării contribuabililor trebuie să respecte drepturile fundamentale, în special dreptul la viață privată și la protecția datelor;

29. salută cerința prevăzută în DAC7 de a include codul de identificare fiscală al statului membru de reședință pentru DAC1 și DAC2, cu scopul de a îmbunătăți corelarea datelor și identificarea în statele membre, deoarece identificarea corespunzătoare a contribuabililor este esențială pentru eficacitatea schimburilor de informații între administrațiile fiscale; este preocupat de faptul că un volum mare de informații nu sunt corelate cu contribuabili concreți și sunt subutilizate, ceea ce are ca rezultat o impozitare insuficientă;

30. invită Comisia să creeze, în strânsă colaborare cu statele membre, un instrument de validare a CIF; observă că acest instrument de validare va îmbunătăți considerabil eficacitatea raportării de către instituțiile financiare și va reduce astfel costurile suportate de aceste instituții pentru asigurarea respectării normelor; invită Comisia să reexamineze, după efectuarea unei analize și a unei evaluări adecvate a impactului, posibilitatea creării unui CIF european; invită statele membre să asigure o analiză mai sistematică a datelor DAC1 și DAC2 necorelate și să introducă proceduri pentru analiza sistematică a riscurilor pe baza informațiilor primite;

31. ia act de faptul că informațiile transmise în cadrul schimbului de informații la cerere (EOIR) au fost adesea considerate incomplete și au necesitat clarificări suplimentare; regretă faptul că în cadrul EOIR autoritățile au nevoie de până la șase luni sau chiar mai mult de la primirea cererii pentru a transmite informațiile; constată cu regret că pentru

([21]) Forumul mondial privind transparența și schimburile de informații în scopuri fiscale.
([22]) https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/175eeff4-en.pdf?expires=1614245801&id=id&accname=ocid194994&checksum=C36736F5E5628939095D507381D7D7C5
([23]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662603/EPRS_STU(2021)662603_EN.pdf

schimburile ulterioare nu sunt impuse termene, ceea ce poate duce la întârzieri suplimentare; invită Comisia să revizuiască această dispoziție, inclusiv în ceea ce privește cererile ulterioare de transmitere a informațiilor, prevăzând un termen de cel mult trei luni; propune să i se acorde Comisiei un mandat pentru a evalua în mod sistematic măsura în care cooperează țările terțe; invită Comisia să evalueze indicii conform cărora EOIR este nesatisfăcător în cazul mai multor țări terțe, inclusiv Elveția;

32. regretă faptul că un stat membru, Malta, a primit un punctaj general „parțial conform" în evaluarea *inter pares* efectuată de Forumul mondial pentru EOIR, ceea ce înseamnă că standardul EOIR este respectat numai parțial, dând naștere unor efecte considerabile la nivel practic ([24]); constată că 19 state membre nu respectă în totalitate capitolul „informații privind proprietatea și identitatea" ([25]); constată că șase state membre nu respectă în totalitate capitolul „informații de contabilitate" ([26]); constată că cinci state membre nu respectă în totalitate capitolul „informații bancare" ([27]); constată că șapte state membre nu respectă în totalitate capitolul „accesul la informații" ([28]); constată că trei state membre nu respectă în totalitate capitolul „drepturi și garanții" ([29]); constată că cinci state membre nu respectă în totalitate capitolul „mecanisme EOI" ([30]); constată că trei state membre nu respectă în totalitate capitolul „confidențialitate" ([31]); constată că trei state membre nu respectă în totalitate capitolul „drepturi și garanții" ([32]); constată că nouă state membre nu respectă în totalitate capitolul „calitatea și rapiditatea răspunsului" ([33]); constată că, în concluzie, au existat doar opt state membre în care nu au fost identificate deficiențe semnificative ([34]); regretă faptul că au fost identificate deficiențe semnificative în 18 state membre ([35]); regretă profund faptul că unele state membre au obținut un scor scăzut pentru anumite aspecte, precum informațiile privind proprietatea și identitatea; invită statele membre să depună eforturi pentru a obține un rating conform în cadrul următoarei evaluări *inter pares*; ia act de faptul că performanțele nesatisfăcătoare ale statelor membre subminează grav credibilitatea UE în combaterea evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale la nivel internațional; se așteaptă ca Comisia să recurgă cât mai curând posibil la toate instrumentele juridice și fără caracter juridic pentru a se asigura că legislația este pusă în aplicare în mod corespunzător; invită Comisia să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor până când toate statele membre nu respectă pe deplin standardele; invită, așadar, statele membre să se angajeze să îndeplinească integral obiectivele DAC și să pună în aplicare bunele practici privind EOI;

33. salută propunerea Comisiei din DAC7 privind precizarea standardului „relevanței previzibile", care trebuie respectat în contextul EOIR, și invită Comisia să elaboreze orientări prin care să asigure o abordare standardizată și utilizarea mai eficace a dispozițiilor EOIR;

34. salută punerea la dispoziția statelor membre de către Comisie a diverselor instrumente pentru a dezvolta EOI și bune practici, precum și a unui sprijin informatic, în principal prin programul Fiscalis 2020; subliniază că trebuie promovat mai intens schimbul de bune practici și trebuie elaborate îndrumări privind utilizarea informațiilor, îndeosebi în ceea ce privește DAC3 și DAC4;

35. constată că utilizarea informațiilor în temeiul DAC pentru chestiuni nefiscale necesită o autorizare prealabilă din partea statului membru expeditor, care nu este întotdeauna acordată, deși aceste informații ar putea fi utile pentru îmbunătățirea eficienței anchetelor penale și din alte domenii, iar solicitările de utilizare a acestor informații se bazează adesea pe motive justificate; insistă asupra faptului că utilizarea informațiilor schimbate în temeiul DAC ar trebui să fie întotdeauna autorizată și în alte scopuri decât cele fiscale, în cazul în care acest lucru este permis de legislația statului membru destinatar pentru asigurarea respectării legislației; îndeamnă în acest context statele membre să respecte fără echivoc standarde stricte privind protecția drepturilor fundamentale ale cetățenilor, în calitatea lor de contribuabili;

([24]) https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-malta-2020-second-round_d92a4f90-en

([25]) Estonia, Austria, Ungaria, Belgia, Luxemburg, Bulgaria, Croația, Țările de Jos, Cipru, Polonia, Republica Cehă, Portugalia, Danemarca, România, Slovacia, Grecia, Germania, Malta și Spania. Sursa: notele de subsol UE 25-34: https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-peer-reviews_2219469x?_ga=2.61374444.131706240.1621422687-1265388792.1602508229

([26]) Croația, Cipru, Grecia, Slovacia, Spania și Malta.

([27]) Ungaria, Malta, Țările de Jos, Danemarca și Slovacia.

([28]) Austria, Ungaria, Belgia, Letonia, Republica Cehă, Portugalia și Slovacia.

([29]) Ungaria, Belgia și Luxemburg.

([30]) Austria, Letonia, Cipru, Republica Cehă și Portugalia.

([31]) Belgia, Letonia și Ungaria.

([32]) Ungaria, Letonia și Republica Cehă.

([33]) Italia, Malta, Franța, Luxemburg, Bulgaria; Portugalia, România, Grecia și Germania.

([34]) Estonia, Italia, Finlanda, Lituania, Franța, Slovenia, Suedia și Irlanda.

([35]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662603/EPRS_STU(2021)662603_EN.pdf

36. regretă faptul că Consiliul a diminuat eficiența modificărilor propuse de Comisie pentru DAC7, în special în ceea ce privește auditurile comune și cererile din partea unor grupuri; invită Consiliul să-și revadă poziția și să adopte modificările așa cum au fost propuse de Comisie; observă că sunt foarte puține cereri din partea unor grupuri – în 2017, numai cinci state membre au transmis una sau mai multe cereri din partea unui grup; invită Comisia să elaboreze un formular-tip de cerere pentru grupuri și să-l includă în regulamentul de punere în aplicare relevant ([36]); reamintește că, pentru ca această oportunitate și controalele simultane să fie fructuoase, este necesar ca personalul autorităților fiscale să beneficieze de o formare esențială în legislația fiscală a altor țări, în limbi străine, în domenii specializate și în aptitudini interpersonale;

37. recunoaște valoarea schimbului de bune practici și a sprijinului permanent din partea Comisiei pentru consolidarea autorității administrațiilor fiscale naționale; evidențiază rolul deosebit al programului Fiscalis 2020 în acest sens; reamintește că totuși administrațiile fiscale naționale au nevoie de întăriri considerabile pentru resursele lor umane și financiare și pentru infrastructurile lor; invită, prin urmare, statele membre să prevadă investiții suficiente pentru administrațiile fiscale naționale; așteaptă cu nerăbdare constatările noului grup de proiect pentru Fiscalis privind utilizarea metodelor avansate de analiză în evaluarea calității datelor într-un cadru comun;

38. ia act de constatările Curții de Conturi Europene (CCE) ([37]) privind faptul că pot fi depuse eforturi suplimentare pentru monitorizare, asigurarea calității datelor și utilizarea informațiilor primite, astfel încât schimburile de informații fiscale să fie mai eficace; invită Comisia și statele membre să țină seama de constatările CCE în activitățile viitoare ce vizează cadrul DAC;

Accesul la date și monitorizarea

39. constată cu profundă îngrijorare că nu există suficiente date pentru a evalua calitatea raportării în temeiul dispozițiilor din DAC1 și DAC2, deoarece numai câteva state membre efectuează sistematic controale ale calității datelor care fac obiectul schimburilor în cadrul DAC1 și DAC2; constată cu mare preocupare că informațiile sunt subraportate și că ceea ce se raportează este insuficient utilizat; constată, de asemenea, că eficacitatea sistemului este insuficient monitorizată; regretă faptul că datele privind EOI în temeiul dispozițiilor DAC, care sunt disponibile public, sunt insuficiente pentru a evalua în mod adecvat evoluția schimburilor de informații și eficacitatea acestora;

40. constată că nu există un cadru comun la nivelul UE pentru monitorizarea performanțelor și a realizărilor sistemului, fapt ce agravează riscul ca datele raportate să fie incomplete și inexacte; observă, de asemenea, că doar câteva state membre au instituit și aplică proceduri pentru verificarea informațiilor transmise de instituțiile financiare în temeiul DAC2;

41. regretă faptul că, potrivit CCE, Comisia nu monitorizează în mod proactiv punerea în aplicare a acestei legislații, nu oferă orientări suficiente și nu măsoară rezultatele și efectele acestui sistem; este profund preocupat de faptul că din cele cinci state membre examinate de CCE numai unul a verificat calitatea datelor, însă aceste verificări au fost efectuate manual și numai pe un eșantion mic de date, fără să fie transformate într-un proces sistematic;

42. atrage atenția asupra faptului că proporția corelărilor arată că rămân neutilizate volume mari de informații, deoarece nu sunt corelate cu contribuabili concreți, iar statele membre nu efectuează verificări suplimentare ale datelor necorelate; invită Comisia și statele membre să stabilească un cadru comun pentru măsurarea impactului și a rentabilității DAC și să asigure verificabilitatea și trasabilitatea depline ale schimburilor din cadrul DAC, de la originea datelor și până la utilizarea acestora, atribuind fiecărui set de date un cod de identificare a originii; invită Comisia să publice anual un rezumat al informațiilor primite de statele membre, ținând seama de drepturile și confidențialitatea contribuabililor; subliniază, cu toate acestea, că raportul sus-menționat trebuie să conțină date agregate și detaliate, pentru ca Parlamentul să poată efectua un control democratic corespunzător; observă că informațiile comunicate Comisiei nu trebuie tratate ca fiind strict confidențiale dacă nu pot fi atribuite unor contribuabili individuali; repetă că Comisia ar trebui să aibă dreptul de a întocmi și publica rapoarte și documente, utilizând informațiile transmise sub formă anonimizată, astfel încât să se respecte dreptul

([36]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2378 al Comisiei din 15 decembrie 2015 de stabilire a normelor de punere în aplicare a anumitor dispoziții din Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1156/2012 (JO L 332, 18.12.2015, p. 19).

([37]) https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/DocItem.aspx?did=57680

contribuabililor la confidențialitate și dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ([38]) privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei;

43. invită Comisia să publice anual statistici anonimizate și agregate pentru fiecare stat membru în parte; invită statele membre să comunice serviciilor competente ale Comisiei rapoartele pentru fiecare țară în parte care le-au fost transmise;

44. evidențiază faptul că evaluarea efectuată de Comisie în 2019 a revelat necesitatea unei monitorizări consecvente a eficacității cadrului DAC; invită statele membre să comunice anual Comisiei statisticile, câștigurile de venituri fiscale și toate celelalte informații relevante pentru a evalua în mod corespunzător eficacitatea tuturor schimburilor; solicită ca, în cazul EOIR, informațiile furnizate să fie defalcate în funcție de țară, cu respectarea normelor de protecție a datelor; invită Comisia să continue monitorizarea și evaluarea corespunzătoare a eficacității EOI și, prin urmare, solicită efectuarea unei noi evaluări cuprinzătoare până în ianuarie 2023;

45. insistă ca administrațiile fiscale să adopte fără rezerve inovațiile digitale, având în vedere potențialul acestora de a duce la o alocare mai eficientă a informațiilor și de a reduce costurile de conformitate și birocrația inutilă; subliniază că acest proces trebuie să fie însoțit de o creștere corespunzătoare a resurselor financiare, umane și informatice ale administrațiilor fiscale;

Coerența cu alte dispoziții

46. ia act de faptul că dispozițiile DAC sunt în mare măsură coerente cu standardul comun de raportare al OCDE și se suprapun în multe privințe cu Legea SUA privind conformitatea fiscală a conturilor străine (FATCA), dar conțin și diferențe importante față de aceasta;

47. regretă lipsa de reciprocitate în temeiul Legii conformității fiscale a conturilor străine; observă că Statele Unite încep să favorizeze în mod semnificativ secretul financiar al cetățenilor neamericani; constată că există două portițe juridice principale: sunt partajate numai informațiile provenite de la active americane și nu sunt partajate informațiile privind beneficiarii finali; invită Comisia și statele membre să inițieze noi negocieri cu Statele Unite în cadrul OCDE pentru a realiza reciprocitatea deplină într-un cadru comun și consolidat al SCR; subliniază că astfel vor putea fi realizate progrese semnificative și vor putea fi reduse costurile de conformitate suportate de instituțiile financiare și vor fi reduse în mod considerabil sarcinile administrative; invită Comisia și statele membre să inițieze negocieri privind o convenție fiscală a ONU;

48. regretă efectele nedorite pe care FATCA le are încă asupra așa-numiților „americani accidentali”; regretă faptul că, până în prezent, nu s-a găsit o soluție durabilă la nivel european;

49. observă că pot apărea tensiuni între cadrul DAC și regulamentele (UE) 2016/679 ([39]) și (UE) 2018/1725 ([40]); subliniază că prelucrarea datelor prevăzută în dispozițiile DAC are exclusiv obiectivul de a servi interesului public general în domeniul fiscal în statele membre, și anume combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale, protejarea veniturilor fiscale și promovarea unei impozitări echitabile;

50. sprijină invitația adresată Comisiei de către Consiliu de a analiza măsura în care ar fi fezabilă o aliniere mai strică a instrumentelor disponibile autorităților fiscale în temeiul Directivei 2011/16/UE a Consiliului cu dispozițiile specifice din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului ([41]);

([38]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

([39]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

([40]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

([41]) Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

51. apreciază acordurile similare cu cele din Directiva 2014/107/UE privind schimbul automat de informații privind conturile financiare cu țări terțe, spre exemplu cele încheiate cu Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino și Elveția; cere să se evalueze implementarea unui astfel de acord și, prin urmare, solicită o evaluare, care să țină seama de acordul SCR existent; în plus, solicită acorduri similare pentru DAC3, DAC5, DAC6 și DAC7;

Concluzii

52. îndeamnă Comisia să efectueze cât mai curând o revizuire cuprinzătoare a cadrului DAC pe baza propunerilor Parlamentului European și pe baza unei consultări publice ample; invită cu insistență Comisia și Consiliul să procedeze la un schimb de opinii cu Parlamentul pe acest subiect; regretă deciziile frecvente adoptate de Consiliu prin care este redusă eficacitatea propunerilor Comisiei ce au ca scop întărirea cadrului DAC;

53. regretă profund faptul că toate statele membre – cu excepția Finlandei și a Suediei – au refuzat accesul Parlamentului la datele relevante pentru a evalua punerea în aplicare a dispozițiilor DAC; regretă faptul că Comisia nu a acordat Parlamentului acces la datele relevante pe care le deține; consideră că Parlamentul este astfel împiedicat să își exercite funcția de control politic asupra Comisiei, consacrată atât în temeiul articolului 14, cât și al articolului 17 alineatul (8) din TUE; observă că acest raport de punere în aplicare prezintă, prin urmare, deficiențe semnificative; invită statele membre și Comisia să pună capăt refuzului de a acorda acces la documentele relevante în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care se aplică direct, și să respecte principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 13 alineatul (2) din TUE; solicită Parlamentului să utilizeze toate mijloacele juridice de care dispune pentru a se asigura că primește toate documentele necesare pentru o evaluare completă a punerii în aplicare a DAC;

54. este conștient de faptul că DAC, în ceea ce privește aspectele fiscale, reprezintă o dimensiune interguvernamentală a integrării europene; reamintește însă faptul că politicile fiscale au un rol structural în realizarea obiectivelor strategice ale UE, îndeosebi a celor ce țin de combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului, a fraudelor fiscale, a evaziunii fiscale etc.; regretă poziția adoptată de Consiliu în contextul revizuirilor succesive ale DAC, care constă în atenuarea sistematică a propunerilor Comisiei și ignorarea poziției Parlamentului; invită Consiliul să-și revadă atitudinea față de Parlament în ceea ce privește chestiunile fiscale și, mai precis, cu privire la revizuirile DAC; îndeamnă Consiliul să acorde accesul la informațiile pertinente privind punerea în aplicare a DAC, pentru a garanta un control democratic corespunzător din partea Parlamentului;

55. este conștient de faptul că DAC are un efect dublu: depistarea fraudelor prin schimburile de informații și descurajarea acestora printr-o depistare mai eficientă a infractorilor și prin asigurarea aplicării unei pedepse; recunoaște faptul că acest efect de descurajare nu se pretează ușor cuantificării, dar invită Comisia să aibă în vedere acest aspect al DAC în evaluările sale viitoare;

o

o o

56. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.